

A Győri Ítéltábla a Hennelné dr. Komor Ildikó Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a Kocsis és Szénássy Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen jellegbitorlás megállapítása és jogkövetkezményei iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2018. december 5. napján kelt 49.G.40.049/2018/15. számú - 49.G.40.049/2018/22. szám alatt kiegészített - ítélete ellen az alperes által 23. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felperesnek 616.629,- (Hatszáztizenhatezer-hatszázhuszonkilenc) Ft másodfokú perköltséget, viselje továbbá a fellebbezéssel felmerült költségeit.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az irányadó tényállás szerint a felperesi társaságnak 2000 óta többségi tulajdonosa az USA-beli székhelyű **B I I.** és viseli a „**B M**” rövidített cégnevet, a tevékenysége gyakorlásának telephelye **Település 1.** A cég tevékenysége kb. 2003-2004-től két, a belső és külső kommunikációjában is önálló elnevezéssel jelölt üzletágra oszlik. Az ún. „**L**” üzletág keretén belül főként élelmiszeripari analitikai és mikrobiológiai eszközök forgalmazásával, tesztek elvégzésével foglalkozik. Az ún. „**F**” üzletág keretén belül állattenyésztéssel kapcsolatos eszközöket, például villanypásztorokat, állatmérlegeket és kb. 2006-2007-től állati hulla- és melléktermék égetőket forgalmaz, ezekhez kapcsolódó szolgáltatásokat (például szervizelést) végez.

A felperes honlapjának kezdőoldalán is az „üzletágak” e két fajtájának elnevezése jelenik meg, melyek közül a „farm” címszó alatt az állattenyésztéssel kapcsolatos termékek, köztük az állati hullaégetők felsorolása szerepel. A felperes évek óta rendszeresen reklámozza a „farm” üzletága körébe tartozó tevékenységeit, többek közt az általa forgalmazott állati hullaégetőket: különböző újságokban, folyóiratokban - rövidített cégneve és **település 1i** telephelye feltüntetése mellett - offline hirdetéseket ad fel, és a **Web** hirdetési rendszerben online úton is hirdet. Emellett szóróanyagokat, prospektusokat, valamint éves katalógusokat készít termékeiről és rendszeresen részt vesz saját standdal a **Település 2n** rendezett mezőgazdasági szakkiallításokon, 2006-ban az általa forgalmazott **WS** márkájú égető a ... Napok állategészségügyi nagydíjának II. helyezettje lett.

A felperes 2014. december 19-i elsőbbségi időponttal a jogosultja a lajstromszámú „**B I**” ábrás nemzeti védjegynek, mely egy keskeny, fektetett fehér téglalap keretbe foglaltan a felső részén sötét alapú téglalap keretben fehér jellegzetes betűtípussal írtan a „**B**” szót, alatta a világos alapon kisebb és sötét betűkkel az „**I**” szót tartalmazza (a továbbiakban: „**B I**” nemzeti védjegy). A felperes azonban már legalább 2008. óta tevékenysége során logóként rendszeresen ezen ábrát használja azzal az eltéréssel, hogy az az „**I**” szó helyett a „**M**” szót tartalmazza (a továbbiakban: **B M**” logó). Emellett legalább 2009-től egészen 2016-ig rendszeresen használt egy másik logót is, amely egy sötét alapú, felül ívelten záródó négyzetből és annak közepén keresztül fektetett, a négyzet szélein túlnyúló téglalapból áll, ahol a négyzetben világos alapon a felső részében egy szarvasmarha, egy baromfi, egy sertés és egy juh sziluettje, középen a keresztülfektetett téglalapban a jellegzetes betűtípussal írt „**B**” szó, alul eltérő, jellegzetes betűtípussal a „**F**” szó szerepel (továbbiakban: „**B F**” logó).

A felperesnek kb. 2003-tól 2016-ig munkavállalója volt törvényes képviselő 3, aki a „farm” üzletágban dolgozott. Állati hullaégetők értékesítését, szervizelését végezte, később termékmenedzser, végül az üzletág vezetője lett, a felperesi promóciós anyagokon is gyakran az ő e-mail címe került feltüntetésre. A felperes egyik üzlettársa volt a román **I R**, akivel közösen alapították Romániában a **B R** Srl.-t. Mikor **I R** megtudta, hogy törvényes képviselő 3 a felperesi cégből kilépett, javasolta neki, hogy alapítsanak **Mon** egy céget ugyanarra a tevékenységi körre, amit törvényes képviselő 3 korábban a felperesnél végzett. Az alperesi társaságot 2017. szeptember 29-én alapították és október 26-án jegyezték be a cégjegyzékbe „**B F**” rövidített cégnévvel és **település 1** i székhellyel. Többségi tulajdonosa a **I R** érdekeltségébe tartozó **B F** Srl. román cég, kisebbségi tulajdonosa törvényes képviselő 3, önálló képviseleti joggal rendelkező ügyvezetői törvényes képviselő 3 és **I R**.

I R 2013. július 31-i elsőbbségi időponttal a jogosultja a ... lajstromszámú „**B F**” ábrás uniós védjegynek (a továbbiakban: „**B F**” uniós védjegy), amely teljes egészében megegyezik a felperes által - legalább 2009-től - használt „**B F**” logóval. **I R** 2017. október 30-án védjegyhasználati szerződést kötött az alperessel, amely az alperest a védjegy teljeskörű, egyebek mellett a cégnévben való használatára is feljogosította. Az alperes védjegyhasználati joga az uniós védjegylajstromba nem került bejegyzésre. A felperes 2016-ban szerzett tudomást arról, hogy **I R** saját személyére bejegyeztette „**B F**” védjegyet. Ettől kezdve - noha annak jogszerűségét vitatja - a saját tevékenysége körében a „**B F**” logó használatát mellőzte és 2017. májusában az EUIPO előtt védjegytiltási eljárást indított.

Az alperes főként állati hullaégetők forgalmazásával és ahhoz kapcsolódó szolgáltatásokkal foglalkozik. A megalakulását követően az alperes a leendő üzleti partnereinek promóciós leveleket küldött, melyben termékeit és szolgáltatásait kínálta „**B F**” cégnevének, **település 1**i székhelyének, törvényes képviselő 3 alperesi ügyvezető nevének és e-mail címének, valamint - a „**B F**” logóval mindenben megegyező - „**B F**” uniós védjegynek a feltüntetésével. Egyéb promóciós szóróanyagokat is készített termékei reklámozásához cégnevének és székhelyének feltüntetésével, valamint a - 2016. novemberi elsőbbségű, **I R** javára lajstromozott - az állati hullaégető termékskálájának elnevezésére használt „**I**” és „**F**” nevű ábrás uniós védjegyek feltüntetésével.

A felperes 2018. elején szerzett tudomást az alperes megalakulásáról oly módon, hogy az alperes által kiküldött fenti promóciós levelek közül az egyik a címzett számára nem volt kézbesíthető és a postás azt 2018. január 25-én a feladó alperes helyett véletlenül a felperesnek kézbesítette vissza. A felperes több üzleti partnere is tudomást szerzett - például az alperes promóciós anyaga útján - az állati hullaégetők piacára újonnan belépett alperes tevékenységéről, melyet megtevesztőnek ítélt a

cégnév, a gazdasági tevékenység és a telephely egyezőségei folytán.

A felperes 2018. február 22-én kelt levelével felszólította az alperest jellegbitorlásnak minősített tevékenysége abbahagyására oly módon, hogy cégneve ne tartalmazza a „**B**” megjelölést és gazdasági tevékenysége során hagyjon fel e megjelölés használatával. Az alperes 2018. március 10-én kelt levelében vitatta a „**B**” márkanév felperesi használatát és az ahhoz kapcsolódó jellegbitorlás megvalósulását, valamint arra hivatkozott, hogy az alperes a „**B F**” uniós védjegyre vonatkozó védjegyhazsnálati szerződés alapján és a cégbíróság által bejegyzetten használja a „**B F**” kifejezést.

A felperes keresetében a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 6. §-a és 86. § (2) bekezdés a)-c) pontjai alapján kérte

- annak megállapítását, hogy az alperes a Tpv. 6. §-ába ütköző tisztességtelen piaci magatartással jellegbitorlást valósít meg 2017. október 26-a óta azon magatartásával, hogy a felperes engedélye nélkül a „**B F**” cégnevet használja, amelyről a felperest szokták felismerni, és a „**B**”, illetve „**B F**” megjelölés alatt forgalmazza és reklámozza termékeit, nyújtja és ajánlja szolgáltatásait, amelyről a felperest és a felperesi termékeket szokták felismerni;
- az alperes kötelezését arra, hogy a jellegbitorlást megvalósító fenti magatartást hagyja abba akként, hogy a cégnevét változtassa meg úgy, hogy az ne tartalmazza a „**B**” vezérszót, „**B F**” szóösszetételt, továbbá forgalmazási, termékértékesítési és szolgáltatási tevékenysége során ne használja a „**B**” és a „**B F**” megjelölést;
- az alperes eltiltását a fenti jogsértő cselekmények további gyakorlásától;
- az alperest nyilvános elégtételadásra kötelezni oly módon, hogy az ítélet rendelkező részét saját költségén tegye közzé magyar és angol nyelven az általa üzemeltetett www....hu <<http://www....hu>> domain név alatt található honlapon 3 hónap időtartamra a honlap kezdőoldalának középső részén jól látható helyen Times New Roman betűtípussal, vastagon szedetten, 14-es betűmérettel, valamint a www....hu domain név alatt található honlapon fizetett hirdetés formájában a honlap hirdetéseknek kialakított helyén Times New Roman betűtípussal, vastagon szedetten, 14-es betűmérettel 30 napos időtartamra.

A felperes kérte az alperest perköltségének megtérítésére is kötelezni. Perköltségként összesen 2.786.653,- Ft-ot számított fel, amely egyrészt a becsatolt ügyvédi megbízási szerződésben meghatározott 150,- EUR + Áfa óradíj és 45 óra alapulvétel számított 2.736.253,- Ft ügyvédi munkadíjból és 50.400,- Ft illetékből tevődött össze.

Az alperes a kereset teljes elutasítását kérte.

Véleménye szerint a felperes nem tisztázta egyértelműen, hogy mit használ szerinte jogosulatlanul az alperes, a megjelölést vagy az elnevezést és minek a megjelölését vagy elnevezését tartja jogellenesnek. Hangsúlyozta, hogy a felperes keresetében a felperesi termékek (és nem a felperesi szolgáltatások) ismertségére hivatkozik. Ugyanakkor a felperes által értékesített termékek elnevezése ténylegesen nem is **B** vagy **B F**, hanem **W**, így a felperes saját maga cáfolja azon állítását, hogy a termékeket **B** megjelölés alatt forgalmazza.

Azt is hangsúlyozta, hogy az alperes nem forgalmaz olyan állati hullaégető berendezéseket, melyeknek **B** vagy **B F** az elnevezése. A fogyasztók a márkanév vagy terméknév alapján képesek a gyártót beazonosítani, és nem a közvetítő személye a lényeges.

Az alperes álláspontja szerint a felperes a vitatott törvényi feltételeket megalapozó tényeket nem is bizonyította, a rendelkezésre bocsátott bizonyítékok a törvényi feltételek megvalósítását nem bizonyítják vagy annak bizonyítására eleve nem is alkalmasak.

Vitatta, hogy a „**B**” és „**B F**” megjelölés a piacon ismertnek, jellegzetesnek számít, azt a fogyasztók a felpereshez kötik, hogy a felperes e megjelölés alatt forgalmazza termékeit, illetve a kifejezés

ismertsége a felperes tevékenysége miatt lenne megállapítható.

Az összetéveszthetőséget illetően hivatkozott arra, hogy a cégbíróság a névfoglalási és a bejegyzési kérelem körében az alperes bejegyezni kért cégnevét megvizsgálta a cégeljárásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 3. § (4) bekezdése szerinti cégkizárólagosság szempontjából és nem találta megtévesztőnek. A névválasztást elsősorban az indokolta, hogy az anyacég nevével egyezzen a leányvállalat neve.

Az alperes hangsúlyozta, hogy az alperes védjegyhasználati jogosultságot szerzett a „**B F**” uniós védjegyre, melynek domináns elemei a **B F** szavak, így a felperes által kifogásolt használat elsősorban ezen uniós védjegy használatát jelenti ténylegesen, mely a cégnévben való használatra is feljogosítja. Az alperes által leendő üzleti partnereinek küldött levél fejlécén is ezen védjegy szerepel.

Az alperes indítványozta a jelen peres eljárásnak a felfüggesztését az EUIPO előtt ...C ügyszám alatt folyó védjegy törlési eljárás befejezéséig. Álláspontja szerint jelen esetben jelentősége van annak, hogy az alperesi uniós védjegy érvényes-e, mert az alperes a cégnévre vonatkozó használati jogosultságát erre a védjegyre alapítja. A védjegy érvényességének az a jelentősége, hogy az alperesnek e védjegyből származtatott, kifejezetten a cégnévre vonatkozó használati jogosultsága van.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott - kiegészített - ítéletében megállapította, hogy az alperes a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 6. §-ába ütköző tisztességtelen piaci magatartással jellegbitorlást valósít meg 2017. október 26-a óta azon magatartásával, hogy a felperes engedélye nélkül a „**B F**” cégnevet használja, amelyről a felperest szokták felismerni, és a „**B**”, illetve „**B F**” megjelölés alatt forgalmazza és reklámozza termékeit, nyújtja és ajánlja szolgáltatásait, amelyről a felperest és a termékeit szokták felismerni.

Kötelezte az alperest, hogy a jellegbitorlást megvalósító fenti magatartást 30 napon belül hagyja abba akként, hogy a cégnevét változtassa meg úgy, hogy az ne tartalmazza a „**B**” vezérszót, „**B F**” szóösszetételt, továbbá forgalmazási, termékértékesítési és szolgáltatási tevékenysége során ne használja a „**B**” és a „**B F**” megjelölést.

Az alperest 30 napos teljesítési határidővel eltiltotta a fenti jogsértő cselekmények további gyakorlásától.

Kötelezte az alperest, hogy 30 napon belül nyilvános elégtétel adásként tegye közzé az ítélet rendelkező részét saját költségén magyar nyelven a www....hu domain név alatt található honlapon 3 hónap időtartamra a honlap kezdőoldalának középső részén jól látható helyen Times New Roman betűtípussal, vastagon szedetten, 14-es betűmérettel, valamint a www....hu <<http://www....hu>> domain név alatt található honlapon fizetett hirdetés formájában a honlap hirdetéseknek kialakított helyén Times New Roman betűtípussal, vastagon szedetten, 14-es betűmérettel 30 napos időtartamra.

Az elsőfokú bíróság a keresetet ezt meghaladóan elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 2.786.653,- forint perköltséget.

Határozata indokolásában kiemelte, hogy a Tptv. 6. §-a alapján tilos valamely forgalomképes ingó dolgot (a továbbiakban: termék) vagy szolgáltatást a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel - ideértve az eredetmegjelölést is - vagy elnevezéssel előállítani, forgalmazni vagy reklámozni, továbbá olyan nevet, árujelzőt vagy egyéb megjelölést használni, amelyről a versenytársat, illetve annak termékét, szolgáltatását szokták felismerni.

A rendelkezés értelmében a jellegbitorlás megvalósulásához a perbeli esetben a következő törvényi tényállási feltételek fennállása szükséges: a versenytársi minőség, az elnevezés és megjelölés jellegzetessége, annak piaci ismertsége, az összetéveszthetőség reális veszélye és a versenytársi hozzájárulás hiánya. E törvényi feltételek konjunktívak, azaz bármelyik feltétel fennálltának hiánya esetén a jellegbitorlás megvalósítása nem állapítható meg. A versenytársi minőséget és a hozzájárulás hiányát az alperes nem vitatta, ezért a bíróság a Pp. 266. § (1) bekezdése alapján e tényeket valósnak fogadta el bizonyítás, illetve a bizonyítékok értékelése nélkül.

Az elsőfokú bíróság nem értett egyet az alperes álláspontjával tekintetben, hogy a kifogásolt elnevezés és megjelölés mibenlétét a felperes ne határozta volna meg egyértelműen. A felperes keresetlevelében, perfelvételi irataiban és a perfelvételi tárgyaláson tett nyilatkozata alapján egyértelműen megállapítható, hogy *elnevezés* alatt az alperes cégnevét, az abban használt „**B F**” elnevezést tartja jogsértőnek, mivel e szópárosról a felperest szokták felismerni a piaci szereplők. Emellett jogsértőnek tartja azt, hogy az alperes - a cégneven kívül is - a „**B**” szót és a „**B F**” szópárost szerepelteti a gazdasági tevékenysége során, azaz amikor ezeket mintegy a cég, illetve tevékenysége *megjelölésére*, a piaci szereplők számára az azonosítás, felismerhetőség érdekében használja. Ez utóbbi alapvetően és nyilvánvalóan a „**B F**” uniós védjegy ábrájának a használatával valósul meg, melyben e szó, illetve szópáros szerepel.

Alaptalannak ítélte azt az alperesi hivatkozást, hogy a felperes keresetében a felperesi termékek és nem a felperesi szolgáltatások ismertségére hivatkozik, noha sem a felperes, sem az alperes által értékesített termékek elnevezése nem „**B**” vagy „**B F**”. A felperes nem is állította, hogy a felperes vagy akár az alperes által forgalmazott termékeknek az elnevezése lenne ez. A felperes e megjelölések alatt, azaz a „**B**”, mint cégnevének vezérszava használatával és a „**B F**” szóösszetétel használatával, valamint az ezeket a szavakat tartalmazó logók használatával végzi az állati hullaégetők forgalmazására irányuló gazdasági tevékenységét. A Tptv. 6. §-a mind a termékekre, mind a szolgáltatásokra vonatkozik, és a felperes helyesen hivatkozott a felperesi termékek e megjelölések alatti ismertségére. A felperes ugyanis nem az állati hullaégetők előállításával, gyártásával, vagy azokkal kapcsolatos valamilyen egyéb szolgáltatás nyújtásával, hanem e berendezések értékesítésével, forgalmazásával foglalkozik (a szervizelés, üzembe helyezés is, mint szolgáltatás egyértelműen a termékhez kapcsolódó mellékszolgáltatás). A fogyasztók számára magának a terméknek a márkaneve, gyártója és tulajdonságai is lényegesek, azonban jelen esetben a perbeli fajtájú termékeknél a piaci szereplők által ismert megjelölések szempontjából annak van jelentősége, hogy a termékekkel kapcsolatban a felperes által használt megjelölések a felperesre és a felperesi tevékenységre utalnak, a fogyasztók azt öhozzá kötik.

Egyetértett a törvényszék az alperessel, hogy önmagában a felperes teljes gazdasági tevékenysége éves árbevételének volumene - akkor is, ha az évente több száz millió Ft - nem alkalmas a piaci ismertség bizonyítására, hiszen a felperesnek a perbeli piacon a perbeli megjelölések ismertségét kellett igazolnia.

A megjelölés használatát és piaci ismertségét illetően az értékesített termékek mennyisége és az ebből is fakadó a piaci részesedés mértéke a jellegbitorlás körében irreleváns, e tényezők a Tptv. IV. és V. Fejezetében szabályozott jogintézmények esetében bírnak jogi jelentőséggel. Ugyancsak nem

volt alapvetően jogi jelentősége a felperes jóhírnevének, termékei népszerűségének, így alaptalanul kifogásolta az alperes a felperes bizonyítékait ezekre való alkalmasságuk szempontjából.

A rendelkezésre álló peranyag alapján az elsőfokú bíróság kétségkívül megállapíthatónak tartotta, hogy a felperes a perbeli piacon huzamosabb ideje, jóval az alperes piacra lépése előtti időponttól használta a jellegzetesnek minősülő perbeli elnevezést és megjelöléseket, valamint megállapítható volt ezek piaci ismertsége, és az is, hogy az alperesi elnevezés és megjelölés ezekkel olyan mértékű azonosságot, illetve hasonlóságot mutat, amely megtévesztő lehet a fogyasztók számára.

A törvényszék megítélése szerint egyértelműen egyedinek minősül a felperes cégnevében szereplő vezérszó („**B**”), valamint az állattenyésztési eszközök, ezen belül az állati hullaégető berendezések forgalmazási tevékenységének megjelölésére felperes által bevezetett szókapcsolat („**B F**”). Ezek jellegzetességét és a fogyasztók általi felismerését és ismertté tételét lényegesen fokozza az, hogy e szavak a felperes által használt „**B M**” logóban és „**B F**” logóban szerepelnek, amelyek mintegy keretbe foglalják és kiemelik e szavakat. Ebből következően a logóknak a perbeli piaci tevékenység során való használata a perbeli elnevezésnek és megjelölésnek a fogyasztók általi ismertségét és felpereshez, illetve termékeihez való kötését növeli.

A megjelöléseknek - az alperes által vitatott - felperesi használatát, azok ismertté tételét és ismertségét illetően alapvetően nem annak volt jelentősége, hogy a felperes pontosan hány éve van jelen a piacon, hanem annak, hogy egyrészt az állati hullaégetők piacán mióta van jelen az alpereshez képest (mivel ezen a piacon minősülnek versenytársaknak), másrészt az alperes piacra lépését megelőzően e jellegzetes megjelöléseket használta-e, azok a potenciális fogyasztók számára ismertté, a felpereshez és termékeihez kapcsolódóvá váltak-e. Az állati hullaégető létesítését engedélyező határozat és levegővédelmi üzemelési engedély iránti kérelem (9/F/17-18), továbbá az alperes magyar ügyvezetőjének nyilatkozata igazolja, hogy a felperes az alperes 2017-es piacra lépését jóval megelőzően, 10-11 éve foglalkozott e termékek forgalmazásával, azaz jelen volt e piacon. E speciális piacon legalább egy évtizeden át végzett értékesítési tevékenység az elsőfokú bíróság álláspontja szerint alkalmas a speciális fogyasztói körben az ismertség eléréséhez.

A „**B M**” logó esetében legalább 2008-tól, míg a „**B F**” logó esetében legalább 2009-től kezdődő időszakra igazolta a felperes, hogy azokat üzleti és reklámozási tevékenysége során rendszeresen használta, így a fogyasztóknak ismertté vált.

A szakmai kiállításokon való rendszeres részvétel - melyeken igazolt módon a felperes alkalmazta ezen logót - ténye tehát kifejezetten a piaci ismertséget eredményezi és e tényt támasztja alá a szakmai kiállításokon való részvétellel kapcsolatosan csatolt kimutatás is (1/F/10), amely szerint 2009-2017-ig összesen 6 alkalommal, 4.170.596,- Ft-ot költött a felperes a kiállításokkal kapcsolatos szolgáltatásokra a **H-M Zrt.** irányába. Ugyancsak az ismertséget támasztja alá az offline újságokban való rendszeres szereplés a logók használata mellett. Igazoltnak látta továbbá az elsőfokú bíróság a 2014-2018-ig terjedő időszakra becsatolt Google hirdetésekkel kapcsolatos összesítés (1/F/7/1) alapján azt is, hogy hasonlóan intenzív reklám tevékenységet folytatott a felperes internetes úton is. Mindez összességében alátámasztja a felperes e piaci területen végzett aktív reklámozási tevékenységét és ennek eredményeképp a fogyasztók általi ismertségét.

A felperes üzleti partnerei által kiállított nyilatkozatok (9/F/21 és 13/F/23) is alátámasztják a felperes ismertségét. Az iratok tartalmukat tekintve arról szólnak, hogy a felperesnek hosszabb ideje üzleti partnerei és a perbeli piacon ismertnek minősül ezzel az elnevezéssel. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság abban az alperessel, hogy a piaci ismertség bizonyítására csak független szakcég által készített közvélemény kutatás alkalmas (egyéb kiegészítő bizonyítékok mellett). A törvényszék elegendőnek és alkalmasnak találta a rendelkezésre álló peranyagot e perben jelentős tény megállapítására (BH2015. 160.). Éppen ezért nem találta azt sem kifogásolhatónak, hogy csak 2 üzleti partnertől csatolt nyilatkozatot a felperes.

A törvényszék a felperes üzleti partnereinek nyilatkozatait, valamint a postai kézbesítési hibát az alperesi cégnév vonatkozásában az összetéveszthetőség, a megtévesztő jelleg közvetlen alátámasztásaként értékelte. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy nincs szükség a jellegbitorlás megállapításához arra, hogy a fogyasztók részéről azok széles körében az összetévesztésre ténylegesen sor is kerüljön. A Tptv. csak azt kívánja meg, hogy az összetéveszthetőség reális veszélye álljon fenn az elnevezés, megjelölés azonossága vagy hasonlósága miatt. Az összetéveszthetőséget akkor lehet megállapítani, ha a piacon már ismert versenytársra, termékeire asszociálhatnak arról a fogyasztók, de elegendő lehet az is, ha csak azt a képzetet kelti, hogy a versenytárssal kapcsolatban áll, annak, vagy a fogyasztó által már ismert valamely termékének egyik vagy újabb változata (BH2015. 42).

Az elsőfokú bíróság értékelte, hogy az alperesi cégnév 2 szóból álló elnevezésében az első elem kifejezetten azonos a régóta piacon lévő felperes cégnevének vezérszavával, míg a második eleme megegyezik azzal, amit a felperes ezen tevékenységi ágára a fogyasztók irányában használ. Az összetéveszthetőséget fokozza az azonos **település 1i** telephely, valamint törvényes képviselő 3 személye, akit a fogyasztók a felperesnél ismertek meg, öhozá kötik. A felperes által csatolt több promóciós anyagon is az ő nevét tartalmazza a felperes részéről megadott e-mail elérhetőség. A jellegbitorlás, azaz a versenyjog szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a cégbíróság a cégnevet bejegyezte. Helyesen hivatkozott arra a felperes, hogy a cégbíróság azt a Ctv. 3. § (4) bekezdése alapján cégjogi szempontból vizsgálja és a cégkizárólagosság elve csupán azt jelenti, hogy a bejegyzendő cégnévnek különböznie kell már bejegyzett cégnévtől (amelyhez elegendő a cégnév második elemének különbözősége), a megtévesztőséget pedig a cégbíróság elsősorban a tevékenységi kör és cégforma szempontjából vizsgálja. A cégnév tekintetében nem volt jelentősége annak sem, hogy arról az alperes többségi tulajdonosa döntött vagy közös névválasztás volt, mint ahogyan a jellegbitorlás objektív jogkövetkezményei körében a jogsértő személy jó vagy rosszhiszeműségének sincs.

Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az alperes mindegyik kifogásolt promóciós anyagán, azaz piaci megjelenésekor feltüntette cégnevét, mely a „**B**” és „**B F**” megjelöléseket tartalmazza. A leendő üzleti partnereknek szóló levélben a kifogásolt szavakat, szóösszetételt tartalmazó „**B F**” uniós védjegyet is feltüntette, amely azonos a felperes által korábban használt logóval, így kifejezetten fennáll a reális veszélye annak, hogy az alperes által használt elnevezés és megjelölés alapján a fogyasztók a felperesre asszociálnak, hozzá kötik.

Hangsúlyozta, hogy a névhasználattal kapcsolatos bírói gyakorlat szerint jellegbitorlás megvalósulhat akkor is, ha a cég bármilyen formában (akár bejegyzett cégnévként is) olyan nevet használ, amelyről a versenytársat szokták felismerni, függetlenül attól, hogy a versenytárs cégnevében a kifogásolt név szerepel-e (BH2001. 73.).

A per tárgyát képező „**B**” és „**B farm**” szavakat domináns elemként tartalmazó „**B I**” nemzeti védjegyként és a „**B F**” uniós védjegyként való bejegyeztetésének ténye is alátámasztja ezek jellegzetességét és ismertségét, hiszen általában jellegzetes és ismert vagy ismertté tenni kívánt megjelöléseket helyez a gazdasági versenyben érdekelt személy védjegyoltalom alá.

Az elsőfokú bíróság az alperes „**B F**” uniós védjegyhasználati jogosultságával kapcsolatosan kifejtette, hogy a védjegy ténye a jellegbitorlás törvényi feltételei fennálltának egyikét sem érinti, a védjegyhasználati jogosultság nem teszi jogszerűvé a jellegbitorlást megvalósító, jogsértő magatartást és nem pótolhatja a Tptv. 6. §-a alapján a jellegzetes megjelölés, név használatához szükséges felperesi hozzájárulást sem. Relevánsnak tartotta a bíróság a bejegyzett védjegy jogi jelentőségének megítélésakor a felperes által hivatkozott EUB előtt folyt FCI (C-561/11) ügyben hozott döntés tartalmát. Ennek lényege ugyanis a védjegy jelentőségét illetően az, hogy önmagában

azon körülmény, hogy valamely megjelölésre védjegy áll fenn, nem zárja ki, hogy annak használatával a védjegy jogosultja jogsértést kövessen el harmadik személyek irányába és e jogsértések elbírálásához nem szükséges a védjegy törlése, vagy a törlési eljárásban hozandó döntés bevétele. Erre tekintettel elutasította a bíróság az alperesnek az eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmét is. Álláspontja szerint abban az esetben is, ha az EUIPO az alperes által használt védjegyet jogszerűnek és érvényes találja, az nem változtat azon, hogy a Tpv. szerinti jellegbitorlást az alperes megvalósította, és jogsértő magatartását nem teszi jogszerűvé, nem zárja ki a jellegbitorlás megvalósulását, nem teszi szükségtelenné a felperes hozzájárulását.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a jellegbitorlás valamennyi törvényi feltételének fennállását bizonyította a felperes, ezért annak megvalósítását a Tpv. 86. § (2) bekezdés a) pontja alapján megállapította. A Tpv. 86. § (2) bekezdés b)-c) pontján alapuló abbahagyásra, eltiltásra és elégtétel adására kötelezés iránti további keresetek tekintetében az elsőfokú bíróság túlnyomórészt a kérelemmel egyezően rendelkezett, azzal, hogy az angol nyelven való közzétételt szükségtelenné és indokolatlannak tartva ebben a részében a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság a pereszes alperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes által a Pp. 81. §-ának megfelelően felszámított perköltség megfizetésére. Nem találta eltúlzottnak a felperes által felszámított munkaórák mennyiségét, ezért annak mérséklésére nem látott okot. Kifejtette, hogy a per előtti felszólító levél elkészítése költségének felszámítása a Pp. 80. §-ának megfelel, ugyanis az a pert megelőzően a jog érvényesítésével okozati összefüggésben felmerült és szükséges költségnek minősül. A visszautasított keresetlevél elkészítésének költségét illetően a törvényszék rámutatott arra, hogy a felperes nem számította fel a szabályos keresetlevél költségét, noha magának a keresetlevélnek az elkészítése, majd átdolgozása jelentős munkával járt. Így valójában technikai kérdés csupán, hogy melyik időpontban elvégzett munkát tüntette fel az elszámolásban. A bíróság nem tartotta aggályosnak a felszámított tételek és a jelen per közti okozati összefüggés fennálltát sem, mert bár az ügy megjelölésénél a védjegy szó szerepel, az óradíj elszámolásban az egyes tételek körében az elvégzett munka időpontja, tartalma összhangban van a per menetével és alakulásával.

* * *

Az alperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, másodlagosan a felperes javára megítélt perköltség összegének mérséklését kérte.

Álláspontja szerint a törvényszék a megállapított tényekből, továbbá a bizonyítékokból téves következtetéseket vont le, az ítélet jogszabálysértő.

Az elnevezés és megjelölés jellegzetessége, annak piaci ismertsége körében kiemelte, hogy a felperes egyetlen, a piaci ismertséget ténylegesen igazoló bizonyítékot sem tudott benyújtani. A Tpv. kommentárja szerint a piaci ismertséget a felperes a termék forgalmazási adatainak, piaci részesedésének, a reklámtevékenység intenzitásának bemutatásával bizonyíthatja, további bizonyítási eszköz lehet a reprezentatív felmérésen alapuló közvélemény-kutatás eredménye.

Ezzel ellentétben az az ítéleti megállapítás, mely szerint az értékesítés mennyisége, a piaci részesedés mértéke a jellegbitorlás körében irreleváns. Jellegbitorlási perben a felperesnek kétséget kizáróan bizonyítania kell, hogy a termékeivel jelen van a piacon.

Álláspontja szerint a piaci ismertséget nem lehet kizárólagosan a reklámtevékenységre vonatkozó bizonyítékok alapján megállapítani, mert a piaci ismertség fogalma feltételezi, hogy a piaci szereplő tényleges kereskedelmi tevékenységet is végez, árukat ad el, vagy szolgáltatásokat nyújt meghatározott körben. A felperes nem tudta igazolni, hogy ténylegesen gazdasági jellegű termékértékesítést, illetve szolgáltatásnyújtást végez. Sem számlát, sem szerződést nem csatolt a

tényleges értékesítés igazolására. Az ítéletben hivatkozott engedélyezési határozatok csupán az engedély megadását igazolják, azt nem, hogy a felperes részéről a hivatkozott tevékenység fennállna.

Kiemelte, hogy a „**B**”, illetve „**B F**” két külön megnevezés, a felperesnek mindkét szókapcsolat esetében igazolnia kellett volna, hogy arról a fogyasztók a felperest szokták felismerni. A felperes által az egyik megjelölés használata és a fogyasztók általi ismertsége tekintetében benyújtott bizonyítékokat nem lehetett volna a másik megjelölés használatának, ismertségének bizonyítékaként értékelni.

A törvényszék ítéletében megjelölt iratok legfeljebb azt igazolják, hogy a felperes a „**B M**” logója részeként használta a „**B**” kifejezést, ez azonban nem igazolja a „**B F**” kifejezés felperes általi használatát. Ez utóbbi a felperes által benyújtott bizonyítékokban összesen négy alkalommal jelenik csak meg, így nem bizonyítja a piacon való ismertség mellett még a felperes általi rendszeres használatot sem.

A hivatkozott szaklapok tekintetében a felperes tényleges forgalmazási adatokat nem közölt, nem tudható, hogy ezek fizetősek vagy ingyenesek, hány példányban jelennek meg, hány előfizetőjük van. A hirdetések, azok tényleges megjelenésén túl nem bizonyítják, hogy a felperes által megnevezett megjelölések a fogyasztók által a piacon ismertek lennének.

A felperes által a Google hirdetésekre vonatkozóan becsatolt bizonyítékok ténylegesen nem bizonyítják a két megjelölés fogyasztók általi ismertségét, azt pedig különösen nem, hogy azokról a fogyasztók a felperes termékeit ismerik fel. A hivatkozott kattintási szám nem mutatja meg, hogy az adott fogyasztó ténylegesen mennyi időt tölt el a honlapon, vagy hány érdeklődő lesz ténylegesen vásárló. Ráadásul a becsatolt adatok 2014. október 1. és 2018. március 1. közötti időszakra vonatkoznak és napi háromnál kevesebb kattintást igazolnak átlagosan. A hirdetési összeg havi 7500 Ft-ban határozható meg, ez a reklámköltség gyakorlatilag a nullával egyenlő.

Hangsúlyozta az alperes, hogy a szakmai kiállításon való megjelenés bár növelheti a fogyasztók általi ismertséget, de önmagából nem lehet a cég jóhírére következtetni. A kiállításon való megjelenés felperes által igazolt költségei azok volumenére is tekintettel legfeljebb nagyon áttételes összefüggésben állhatnak a fogyasztók általi ismertséggel.

Az alperes vitatta azt az ítéleti megállapítást, mely szerint, ha valaki a megjelöléseket üzleti és reklámozási tevékenysége során rendszeresen használta, akkor a fogyasztók számára ismertté vált.

A „**B**”, illetve „**B F**” megjelölések fogyasztók általi tényleges ismertségét semmilyen bizonyíték nem támasztja alá, a felperes nem csatolt pl. reklámügynökségi szerződést, marketinges által készített reklámkonceptiót, marketing anyagokat, az ezekkel kapcsolatos tényleges reklámköltségek igazolását.

A törvényi tényállás értelmében a piacon való ismertség bizonyításán túl a felperesnek igazolni kellett volna, hogy a megjelölések olyan jellegzetességgel rendelkeznek, amiről a felperest, annak termékét vagy szolgáltatását szokták a fogyasztók felismerni. Ennek bizonyítására közvélemény-kutatás a legalkalmasabb, ilyen bizonyítékot azonban a felperes nem csatolt.

Téves az az ítéleti álláspont, hogy az európai uniós védjegynek nincs jelentősége a jelen ügyben, az alperes által megvalósított tevékenységek megítélése körében. A védjegyjogosulttól kapott használati engedély kiterjed arra, hogy a védjegy domináns szóelemét az alperes cégnévként használhassa. A **B F** szóösszetétel cégnévként történő használatára az alperesnek a védjegyből származtatott joga van. Az alperes a védjegyre alapította a neve kiválasztását, a **B F** logót és szóösszetételt a reklámanyagában és a levelezéseiben erre alapozva használta.

A „**B F**” megjelölés nem a felperes kereskedelmi neve, hanem egy olyan védjegy domináns eleme, amelyre az alperes védjegyhasználati jogosultsággal rendelkezik. A felperes gyakorlatilag azt

kifogásolta keresetében, hogy azt a logót használja az alperes, amire éppen az alperes rendelkezik érvényes védjegyhasználati jogosultsággal, nem a felperes.

A felperes ügyvezetője a tárgyaláson maga ismerte el, hogy 2016 óta a felperes már nem is használja a **B F** logót és megjelölést, mert az európai uniós védjegy létéről tudomást szerzett a felperes. Az alperes álláspontja szerint fogalmilag kizárt egy olyan megjelöléssel kapcsolatban a jellegbitorlás törvényi tényállását megállapítani, amelyre vonatkozóan a fél ügyvezetője maga állította azt, hogy három év óta már nem is használja. Ez a körülmény kizárja egyben azt is, hogy a megjelölést a fogyasztók egyértelműen a felpereshez kössék, az a piacon jól ismert, a felpereshez köthető megjelölés lenne.

A felperes által hivatkozott egyik megjelölés egyértelműen megegyezik az alperes által kimentési okként hivatkozott védjegy domináns szóelemével. Téves az az ítéleti megállapítás, hogy a jellegbitorlás akkor is megállapítható lenne, ha a védjegy érvényessége a törlési eljárásban megállapításra kerülne. A védjegytörlési eljárás tárgya a jelen per előkérdésének minősül, így a Pp. 123. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással a jelen per felfüggesztésének van helye.

Az alperes az EUB előtt folyamatban volt FCI (C-561/11) ügyben hozott döntés analógia útján való alkalmazhatóságát vitatta, kifejtve, hogy az egy védjegyjoggal kapcsolatos ítélet, a jogvitában két védjegyjogosult állt szemben egymással, a perbeli esetben azonban jellegbitorlásról van szó, ahol a felperesnek nincs korábbi védjegye, aminek a bitorlását a későbbi védjeggyel el lehetne követni. Az EUB nem azt mondta ki az ítéletében, hogy a védjegy léte nem zárja ki, hogy annak használatával a védjegy jogosultja jogsértést kövessen el, hanem azt, hogy a védjegy léte nem zárja ki, hogy azzal ne lehessen esetleg egy másik védjegy tekintetében védjegybitorlást elkövetni.

Az alperes az elsőfokú eljárásban előadottakkal egyezően hangsúlyozta, hogy a felperes keresetében a cégnévhasználaton túl azt kifogásolta, hogy az alperes olyan megjelölés alatt forgalmazza és reklámozza a termékeit, illetve nyújtja és ajánlja fel szolgáltatásait, amelyről a felperest és a felperesi termékeket szokták felismerni. A felperesi előadásokból ugyanakkor az következne, hogy nem a "felperest és a felperesi termékeket", hanem a "felperest és felperesi szolgáltatásokat szokták felismerni" szókapcsolatnak kellett volna szerepelnie. A berendezések értékesítése és forgalmazása szolgáltatásnak minősül, nem pedig terméknek. A védjegyjogban használt osztályozási rendszer, a Nizzai Osztályozás szerint az áruk forgalmazása szolgáltatás, tehát a felperesnek nincsen terméke, amit a fogyasztók hozzá tudnának kötni. Megállapítható tehát, hogy a kereseti kérelem szövege ellentétben áll a kereset indoklásában kifejtettekkel.

Az ítéletben kifejtettekkel szemben az alperes álláspontja szerint egy terméknek azért van márkanéve, hogy azt a fogyasztók felismerjék, a gyártóját beazonosíthassák, megkülönböztethessék. Nem lényeges kérdés, hogy a tényleges közvetítő, a kereskedő kicsoda. Az áru fontosabb a kereskedő személyénél. Az állati hullaégetők fogyasztóira is igazak ezek a megállapítások.

Az összetéveszthetőség veszélye a felperesi termékek tekintetében azért nem állapítható meg, mert a felperesnek nincsenek saját termékei, csak forgalmazási tevékenysége van, ami szolgáltatásnak minősül.

Az alperes annak előrebocsátása mellett, hogy az összetéveszthetőség megállapításához nem kell tényleges összetéveszthetőséget bizonyítani, szükségesnek tartotta kiemelni, hogy a tényleges összetévesztés tekintetében a felperes egyetlen példát tudott felhozni, a postai félrekézésítés azonban nem értékelhető, mert nem a fogyasztói körben következett be.

A perköltségviselésre irányuló másodlagos fellebbezési kérelme körében kifejtette, hogy a felperes javára megítélt elsőfokú perköltség kirívóan méltánytalan, eltúlzott összegű. A bíróság annak megállapításakor nem volt tekintettel arra, hogy a 2018 februárjában indult ügy 2018. december 5-én az első tárgyaláson lezárult. A felperes a kereseten kívül két perfelvételi iratot készített, továbbá

az egyetlen tárgyaláson látta el a felperes képviselőt, érdemi nyilatkozattételre kizárólag a perfelvételi szakban került sor. Az ügyben sem szakértő, sem tanú meghallgatására nem került sor, az eljárás érdemi része 3 percig tartott. A jelen per egy nem meghatározható perértékű ügy. Mindezekre figyelemmel a felperes jogi képviselője által kifejtett jogi munkával és a magyarországi gazdasági realitásokkal sem áll összhangban a felperes által felszámított költség teljes összegének megítélése.

A fellebbezési eljárás során az alperes kiemelte, hogy a piaci ismertséggel kapcsolatosan az elsőfokú ítéletben felhívott eseti döntés is támpontot nyújt a tekintetben, hogy a bizonyítás milyen bizonyítéktípusok útján történhet. A felperes által jelen perben szolgáltatott bizonyítékok nem tesznek eleget az ott támasztott kívánalmaknak. Hangsúlyozta, hogy a piacon való jelenlét nem azonos értelmű a piacon való ismertséggel.

Az elsőfokú eljárás során nem került sor a tényállás feltárására, illetőleg megállapítására abban a körben, hogy a felperes által szolgáltatott bizonyítékok közül melyek vonatkoznak a **B**, illetőleg melyek a **B F** megjelölésre. Elmaradt ezek megfelelő elkülönítése. A felperes által hivatkozott bizonyítékok egy része nem a speciális tevékenységre, az állati hullaégetésre, hanem általánosabb mezőgazdasági tevékenységre vonatkozó reklámanyag.

A védjeggyel kapcsolatosan kifejtett álláspontját változatlanul fenntartotta, mely szerint a védjegybejegyzésnek és az abból származtatott névhasználati jogosultságnak a perben döntő jelentősége van.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult.

A jellegbitorlás törvényi tényállási elemei, a megjelölés jellegzetessége és fogyasztók általi ismertsége körében hangsúlyozta, hogy az alperes rosszhiszemű pervitelére utal, hogy vitatja a felperes tényleges gazdasági tevékenységét, hiszen abban az alperes egyetlen magánszemély tagja csaknem tíz évig személyesen vett részt.

Az újságokban, folyóiratokban és magazinokban megjelent hirdetések kimerítik a papíralapú marketing anyagok fogalmát, de ennek minősülnek a felperesi termékkatalógusok is. Az alperes által vitatott reklámköltségek körében utalt a keresetlevélhez csatolt kimutatásokra a Google hirdetésekkel kapcsolatos költségekről, a szakkiállítással és reklámozással kapcsolatos költségekről. Megítélése szerint a törvényszék helytállóan értékelte ezen okiratok bizonyító erejét, és fogadta el azokat a felperesi megjelölések fogyasztók általi ismertségének alátámasztására alkalmas bizonyítékoknak.

Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy egyedinek minősül a felperes cégnevében szereplő vezérszó ("**B**"), valamint az állattenyésztési eszközök, az állati hullaégető berendezések forgalmazási tevékenységének megjelölésére a felperes által bevezetett szókapcsolat ("**B F**"). A felperes által szolgáltatott bizonyítékok egyértelműen alátámasztják, hogy a felperesi megjelölések egyediek, jellegzetesek és azok a piacon és a fogyasztók számára ismertté váltak.

Kiemelte, hogy a két cégnév hasonlósága meghaladja az összetéveszthetőség szintjét. A felperes 2000 óta használja a cég nevét, azóta ezen a néven van az állattenyésztési piacon jelen, a fogyasztók ezt az elnevezést hozzá kötik. Az adott piacon a cégnév vezérszava, a **B** megjelölés magas fokú megkülönböztető képességgel rendelkezik, a cégnevek vezérszava teljesen egyezik, az alperesi cégnévben található "**F**" toldat a felperes tevékenységi ágára utal, tehát egyenesen erősíti az összetéveszthetőséget.

Utalt a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.326/2017/11/II. számú ítéletében kifejtettekre, mely szerint az összetéveszthetőséget egy olyan fogyasztó nézőpontjából lehet elvégezni, aki a felperesi árut ismeri. A perbeli esetben a felperes szolgáltatásait ismerő fogyasztó szemszögéből nyilvánvalóan megállapítható az összetéveszthetőség az alperesi és felperesi megjelölések között. Bár a tényleges

összetévesztés bizonyítására nincs szükség, a felperes több olyan konkrét esetet is bemutatott és igazolt, amikor a két társaság összetévesztésre került.

A felperes álláspontja szerint a "**B F**" védjegy a jelen ügy szempontjából nem releváns. A jellegbitorlási, versenyjogi tárgyú perben a védjegy-használati szerződés fennállása önmagában nem teszi jogszerűvé az adott megjelölés jogellenes használatát, mint ahogy egy védjegy lajstromozása sem zárja ki a védjegybitorlás elkövetését. E körben helyesen értékelte a törvényszék az FCI döntés tartalmára alapított felperesi hivatkozást.

A fentiek az eljárás felfüggesztésére irányuló alperesi kérelem alaptalanságát is megalapozzák.

* * *

A másodfokú eljárás során az ítéletábrának mindenekelőtt az eljárás felfüggesztésére irányuló alperesi kérelem tekintetében kellett állást foglalnia.

Ennek keretei között azt kellett vizsgálnia, hogy a jelen ügy érdemi eldöntésének előkérdése-e az EUIPO hivatkozott eljárásának a tárgya, azaz az ott hozandó döntés. Ugyanakkor a másodfokú bíróság utal arra is, hogy a Pp. 123. § rendelkezése a kérdésre adott igenlő válasz esetén is pusztán lehetőséget, nem pedig kötelezettséget teremt a tárgyalás felfüggesztésére.

Az ítéletábra egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a felperesi kereseti kérelem alapjaként megjelölt alperesi magatartásnak a Tpv. 6. §-a szerinti minősítésére, tehát annak elbírálására, hogy az kimeríti-e a jellegbitorlás törvényi tényállásának feltételrendszerét, a harmadik személy uniós védjegyjogosultságának tartalmi kereteitől, az alperes által a védjegyjogosulttól származtatott névhasználati jogosultságtól függetlenül, kizárólag a versenyjogi törvényi tényállás elemeinek vizsgálata útján kerülhet sor. Az ítéletábra az elsőfokú bírósággal ellentétben ezen álláspont alátámasztására - az alperesi fellebbezésben kifejtetteket (azon eljárás eltérő tárgyára, az egyaránt védjegyjogosultsággal rendelkező alanyi körére figyelemmel) osztva - nem ítélte alkalmasnak az EUB előtt folyamatban volt FCI (C-561/11) ügyben hozott döntésben kifejtetteket, tehát e körben nem értett egyet a törvényszék analógia útján elfoglalt értelmezésével. A fentiek alapján azonban érdemben egyetértett a törvényszék azon álláspontjával, hogy a jellegbitorlás törvényi tényállási elemeit nem érinti a hivatkozott eljárás tárgya, a védjegyjogosultság fennállásának megítélése, ekként jelen per eldöntése nem függ az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala előtt folyamatban lévő eljárás kimenetelétől.

A fentiekre figyelemmel az ítéletábra az alperesnek az eljárás felfüggesztése iránti kérelmét elutasította és a fellebbezést érdemben elbírálván megállapította, hogy az az alábbiak szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges körben lefolytatta a bizonyítási eljárást, a beszerzett peradatok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg, arra alapított - a keresetnek túlnyomó részében helyt adó - döntésével és annak indokaival az ítéletábra egyetértett, a fellebbezésre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

A peres felek versenytársi minősége alappal nem vitatható, mindketten az állattartással, állattenyésztéssel kapcsolatos eszközök forgalmazásával (is) foglalkoznak, mégpedig földrajzilag azonos területen, kereskedelmi tevékenységükkel, szolgáltatásaikkal jórészt azonos fogyasztói kört megcélózva. A peradatok szerint tevékenységük körében szoros átfedés az állati hullaégetők értékesítése területén állapítható meg.

A felperes 2000-től jelenlegi neve alatt, fővárosi székhellyel, de 2015-ig **település 1i** fiókteleppel működött, az állati hullaégetők értékesítésével legalább 2006 óta foglalkozik, legalább 2008 óta használja tevékenysége során a "**B M**", 2009-től 2016-ig a "**B F**" logót.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében részletesen, tételesen megjelölt bizonyítékokat (létesítési engedély

íránti kérelem, üzembe helyezési jegyzőkönyv, szakkiállítás felperesi standjáról készült fotók, a felperesi termékkatalógusok, papír alapú szaklapok hirdetései, a felperes honlapjának kezdő oldala, a felperes prospektusai, szórólapjai, internetes hirdetések) megfelelően mérlegelve állapította meg, hogy a felperes keresetében hivatkozott megjelölések, elnevezések jellegzetesek, azokkal a felperes jóval az alperes megalakulását megelőzően ismertté vált az adott piacon, melyen huzamos ideje tényleges kereskedelmi tevékenységet folytat.

A fellebbezéssel kapcsolatosan az ítélet tábla - egyezően az elsőfokú bírósággal - rámutat arra, hogy a Pp. 263. § (1) bekezdése értelmében a polgári peres eljárás a szabad bizonyítás talaján áll. A Pp. 279. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a perben jelentős tényeket a tényállítások, a felek magatartása, a bizonyítékok, továbbá az egyéb peradatok egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján, a meggyőződése szerint állapítja meg. A fentebb az ítélet tábla által összefoglalóan megjelölt bizonyítékok összességükben való értékelésük útján kétséget kizáróan alátámasztják az elsőfokú bíróság által a fentiek szerint megállapított releváns tényeket. Mindezekre figyelemmel alaptalan az az alperesi fellebbezési érvelés, hogy az állati hullaégető berendezések konkrét értékesítési adatainak vizsgálata és bizonyítása, illetve a felperesi tevékenység piaci ismertségének, jellegzetességének közvélemény-kutatás útján való alátámasztása hiányában nem nyert, és nem is nyerhetett ítéleti bizonyossággal igazolást a Tpvt. 6. §-a által meghatározott törvényi tényállási elemek fennállása.

A bizonyítékok értékelése körében a törvényszék az általa lefolytatott mérlegelési tevékenységről - annak szempontjaira is kiterjedően - ítélete indokolásában részletesen számot adott, logikailag is maradéktalanul helytálló megállapításaival az ítélet tábla egyetértett, az elsőfokú bíróság e körben kifejtett helyes indokainak a szükségtelen megismétlését mellőzi, csupán kiemeli, hogy a törvényszék által megállapított tények vitatása körében előadottak nyilvánvalóan ellentétesek a 2015-ig még a felperesnél a perrel érintett üzletágban foglalkoztatott alperesi ügyvezető legjobb tudomásával, az általa a perben személyesen megtett nyilatkozatok tartalmával.

Alaptalanul kifogásolta az alperes a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta annak elkülönült vizsgálatát, hogy a **B**, illetve a **B F** megnevezés közül melyikről szokták a felperest a fogyasztók felismerni, melyik tekintetében állapítható meg az elnevezés jellegzetessége, az összetéveszthetőség reális veszélye, a felperes ismertsége. A lefolytatott bizonyítás ezen körülmények tekintetében egymással összefüggő, jórészt mindkét megjelölés körében egyaránt értékelendő peradatokkal szolgált. Az adott piaci tevékenység kereteit figyelembe véve, a **B** és a **B F** megjelölés szoros kapcsolata, a felperes általi együttes, párhuzamos, egymással összefonódó használata, utóbbinak nem csupán a reklámanyagokban, prospektusokban, szakmai kiállítási anyagokban, de a felperes egyik üzletágaként való megjelenése folytán sem a bizonyítékok teljes elkülönítésére, sem azok egymástól teljesen elkülönülő értékelésére nem volt mód és indok.

A Tpvt. 6. § alkalmazásának talaján kialakult - és a perben hivatkozott eseti döntésekben is jórészt megjelenő - bírói gyakorlat egységesen megállapíthatónak ítéli a jogsértést, ha - az egyéb törvényi tényállási elemek megléte mellett - a „bitorolt” és a „bitorló” név, megjelölés összetéveszthető, vagy legalábbis az összetévesztés reális veszélye fennáll (BDT.2005.1258., BDT 2006.1297.).

Nem szükséges tehát a konkrét fogyasztónál bekövetkezett tényleges összetévesztés bizonyítása, hanem elegendő az összetévesztés veszélyének kimutatása.

Mindez megállapítható akkor, ha a név, megjelölés olyan hatást, olyan összbenyomást képes kelteni, ami alapján a versenytárs nevére, megjelölésére, ezen keresztül a tevékenységére szoktak ráismerni. Az ilyen nevet, megjelölést használó piaci szereplő a versenytárshoz, az általa nyújtott szolgáltatáshoz tapadó kedvező fogyasztói értékítélet felkeltésével, azt tisztességtelenül „meglovagolva” juthat kedvezőbb piaci megítéléshez. Miként a jogszabályhoz fűzött miniszteri indokolás is alátámasztja, a Tpvt. 6. §-a az ilyen jellegű piaci magatartástól (rátelepedés) is védeni

kívánja a versenytársat. (A BH 1995.394. számú döntés is a miniszteri indokolással egybehangzó álláspontot fejt ki.)

Nem kétséges, hogy az alperesi cégnév, továbbá az annak és a felperesi logóval azonos megjelölésnek az égisze alatt - állati hullaégető-berendezés forgalmazása iránt - folytatott kereskedelmi tevékenység arra vezethet, hogy a piaci szereplők az alperest a felperessel, az alperesi tevékenységet a felperesi tevékenységgel összetéveszthessék.

A Tptv. által megkívánt tisztességes piaci magatartás alapján elvárható, hogy a versenytársak nevük, termékeik, illetve szolgáltatásaik tekintetében eltérő megjelölést válasszanak, a lehetőségek keretein belül minden tőlük telhetőt megtegyenek, hogy nevük, szolgáltatásaik jól megkülönböztethetők legyenek, elvárható tehát, hogy a megkülönböztethetőségre kifejezetten törekedjenek. Ennek az elvárhatósági mércének a versenytárs nem felel meg, amennyiben a név, illetve az a megjelölés, amely alatt a kereskedelmi tevékenységét folytatja, domináns elemei, ezáltal a vizuális összhatása alapján nagyfokú - a perbeli esetben szolgai utánzás szintjét elérő - hasonlóságot mutat a versenytárs nevével, illetve azzal a megjelölésével, amely alatt saját kereskedelmi tevékenységével a piacon régóta ismertté vált. Helytállóan mutatott rá a törvényszék, hogy az alperesi cégnév jellegadó első eleme, a vezérszava azonos a felperes cégnevének vezérszavával, a második eleme pedig a felperesi üzletág megjelölésével. törvényes képviselő 3 személye a csatolt felperesi promóciós anyag értelmében szintén a felperesi tevékenységhez köthető, de nyilvánvalóan nem a megkülönböztethetőséget segíti elő a felperes korábbi **település 1i** fióktelepének, illetve az alperesi székhelynek a címe sem (... i, illetve ... út).

Mindezen körülmények együttes értékelésével helytállóan jutott arra a megállapításra a törvényszék, hogy jellegbitorlást valósít meg az alperes azon magatartásával, hogy a felperes engedélye nélkül a **B F** cégnevet használja és a **B**, illetve a **B F** megjelölés alatt forgalmazza és reklámozza az általa forgalmazott termékeket, nyújtja és ajánlja a szolgáltatásait.

Mindemellett az ítéletábra álláspontja szerint a felperesnek nem kizárólag az állati hullaégetők, hanem a "F" üzletág teljes keretében gyakorolt kereskedelmi tevékenysége, nyújtott szolgáltatása, az e körben való piaci jelenléte, ezen szegmens körében megvalósult ismertsége szempontjából, mindezek vizsgálata útján kell megítélni, hogy az alperes a cégnevével, illetve a cégnév és a logó használatával nyújtott szolgáltatások útján megsértette-e a Tptv. 6. §-át.

A jellegbitorlás törvényi tilalmának rendeltetése nem más, mint védelem a versenytárs reputációjának csorbításával, illetve a goodwill mögött álló ráfordítások jogtalan elsajátításával szemben.

A felperes **F** üzletága által megcélzott fogyasztói kör az állattenyésztéssel foglalkozók köre. Bár az állattenyésztőknek csupán egy - nyilvánvalóan kisebb - része jelenik meg az állati hullaégetők piacának keresleti oldalán, de akik a felperest az állattenyésztési eszközök szélesebb piacáról ismerik (korábban pl. villanypásztor-rendszert szereztek be tőle), azokban is azt a képzetet képes teremteni az alperesi cégnév vezérszava, illetve a teljes **B F** cégnév és megjelölés, hogy a mögötte folytatott alperesi tevékenység a részükre korábban - nem állati hullaégető, de egyéb állattenyésztési eszközök körében - kereskedelmi szolgáltatást nyújtó felperesnek a más, de hangsúlyozottan ugyancsak az állattenyésztési eszközök piacához tartozó terméktípus értékesítésére irányuló szolgáltatási tevékenysége.

Ilyen megközelítés mellett az alperes által a fellebbezésben a megjelölések jellegzetessége, a piaci ismertsége, a felperes ismertsége, a felperesnek a megjelölések általi azonosíthatósága tekintetében - kizárólag az állati hullaégető berendezések speciális piacára vonatkoztatva - felhozottak eleve nem alkalmasak a felperes tényleges piaci jelenlétének, piaci ismertségének, a felperesi elnevezés és megjelölés jellegzetességének, összetéveszthetőségének cáfolatára.

Az ítéltábla a törvényszékkel egyezően rámutat arra is, hogy a bírói gyakorlat szerint a cégnév használatával is megvalósulhat jellegbitorlás (BH 2001. 73., BH. 2012. 72.). Egyetértett az ítéltábla azzal az elsőfokú ítéleti állásponttal is, hogy a Ctv. 3. § (4) bekezdésének alkalmazása során a cégbíróság a cégbejegyzési eljárásban nem a Tpvt. 6. §-a szerinti versenyjogi törvényi tényállási elemek szempontjából határoz a cégkizárólagosság elvének érvényesülése tekintetében.

kifogásolta az alperes mind az elsőfokú eljárás során, mind pedig a fellebbezésében, hogy a felperes keresete indoklásában a termékek és szolgáltatások fogalmát nem a határozott kereseti kérelmével összhangban használja. Ezzel ellentétben megállapítható, hogy a felperes keresetében az alperesi cégnév használatán túl a **B**, illetve a **B F** megjelölés alatti termékforgalmazási, -reklámozási, szolgáltatás ajánlasi és -nyújtási alperesi tevékenység Tpvt. 6. §-ába ütközésének a megállapítását és az ehhez kapcsolódó jogkövetkezmények alkalmazását kéri. A felperes 9. számú válasziratának 9. oldalán, továbbá a 15. sz. jegyzőkönyv 5. oldalán tett nyilatkozata értelmében is kétséget kizáróan azonosítható az a sérelmezett alperesi magatartás, amely alapján a felperes álláspontja szerint a felperesre és tevékenységére (termékforgalmazására, reklámozására, szolgáltatás nyújtására, felajánlására) szoktak ismerni. Erre tekintettel a tevékenységek osztályozásával kapcsolatos fellebbezési álláspont érdemi vizsgálatára nem volt szükség, az e körben kifejtettek az ítéltábla nem tér ki.

Nem értett egyet az ítéltábla az alperes azon fellebbezési érvelésével sem, hogy fogalmilag kizárt egy olyan megjelöléssel kapcsolatban a jellegbitorlás törvényi tényállását megállapítani, amelyet a felperes saját nyilatkozata szerint is már nem használ. A felperes a **B F** megjelölés használatától az alperes által hivatkozott európai uniós védjegyre tekintettel, az arról való tudomásszerzésétől kezdődően önszántából tartózkodik, végleges használatától azonban nem mondott le. Ez a körülmény, tehát a használat átmeneti szüneteltetése a jellegbitorlás törvényi tényállási elemeinek szempontjából perdöntő jelentőséggel nem bír, hiszen a kifejtettek értelmében ettől függetlenül megállapítható, hogy ezen huzamos ideig használt megjelölés alatt folytatott kereskedelmi tevékenység a felperes által vált ismertté, arról az érintett piacon a felperest és tevékenységét, szolgáltatását szokták felismerni.

Az ítéltábla nem ítélte megalapozottnak a felperes javára megítélt elsőfokú perköltség leszállítása iránti alperesi fellebbezést sem. Az elsőfokú bírósággal egyezően - a törvényszék ítéletben kifejtett indokait osztva - megállapította, hogy az ügyvédi munkadíj alapjául a felperes költségfelszámításában (5/F/1-F/3., 15/F/1. sz. iratok) feltüntetett mindösszesen 45 óra munkaidő ráfordítás a felperesi jogi képviselő - célszerű-, jóhiszemű- és szakszerű pervitel keretei közt kifejtett - tevékenységével arányban álló, nem eltúlzott, az ügyvédi megállapodásban foglalt óradíj összege az alperesi fellebbezésben foglaltakkal szemben nem idegen az ügyvédi irodák díjszabásától, a gazdasági realitásoktól, így mérséklése nem volt indokolt.

A fentebb kifejtettek tekintettel az ítéltábla a Pp. 382. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperesnek a Pp. 81. §-ának és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének megfelelően - a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányos 10 órás munkaidő ráfordítás figyelembevételével - felszámított másodfokú perköltséget, viselni tartozik továbbá a fellebbezéssel felmerült költségeit.

Dr. Zámbo Tamás sk. . Maurer Ádám sk.
a tanács elnöke előadó bíró

. Szalay Róbert sk.
bíró